

กฎกระทรวง

การประกาศกำหนดตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่มีประโยชน์หรือมีคุณค่าในทางการแพทย์หรือการสาธารณสุขเป็นพิเศษที่รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้เป็นตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่

(ก) ทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐรวบรวม พัฒนาหรือปรับปรุงขึ้น โดยมีเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยนั้นได้ หรือ

(ข) แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติที่สมควรสงวนรักษาไว้ หรือมีคุณค่าต่อการศึกษาวิจัยหรือมีผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ หรืออาจนำมาพัฒนาเพื่อให้ได้ตัวยาใหม่ สำหรับแก้ไขปัญหาด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุขของประเทศ และ

(๒) เป็นตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเพื่อประกาศกำหนดให้ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยใดเป็นตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่มีประโยชน์หรือมีคุณค่าในทางการแพทย์หรือการสาธารณสุขเป็นพิเศษให้เป็นตำรับยาแผนไทยของชาติหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้